

Warszawa, września 2018 r.

DP-IV-MJ-024-504/18

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz. ....

Data wpływu 13. 09. 2018

Pani

Agnieszka KACZMARSKA

Szef Kancelarii Sejmu

W nawiązaniu do pisma z dnia 10 września 2018 r. (znak: GMS-WP-173-239/18) dotyczącego rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru oraz ochrony inwestorów na rynku finansowym (dalej: projekt), pozytywnie ocenić należy zasadnicze intencje projektu, przy czym, w ocenie Narodowego Banku Polskiego (dalej: NBP), najlepszym sposobem wzmocnienia nadzoru byłoby jego odpowiednie włączenie do banku centralnego, co m.in. odzwierciedlałoby tendencje ogólnoeuropejskie i było już przedmiotem uzasadnionych postulatów zgłaszanych przez NBP.

Odnosząc się szczegółowo do istotnych rozwiązań zaprezentowanych w projekcie, NBP przekazuje poniższe uwagi:

1. Zmiana statusu Komisji Nadzoru Finansowego [art. 10 pkt 1 projektu ustawy]

Projektowane przepisy mają na celu dokonanie zmiany w organizacji i funkcjonowaniu Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z nimi powołany ma zostać Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, który ma podlegać Prezesowi Rady Ministrów. Organami nowo powstałego Urzędu mają być Komisja Nadzoru Finansowego oraz Przewodniczący Komisji. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego ma uzyskać status państwowej osoby prawnej, której zadaniem jest zapewnienie obsługi w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym. Komisja Nadzoru Finansowego ma być właściwa w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym.

W tym kontekście, w ocenie NBP pojawiają się wątpliwości natury prawnej dotyczące wskazania organu nadzoru w rozumieniu Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012, oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz. Urz. UE L 352 z 09.12.2014, str. 1, z późn. zm.). Nie jest jasne bowiem, czy tym organem nadzoru będzie Komisja Nadzoru Finansowego pełniąca funkcje organu Urzędu Komisji, czy będzie nim Urząd Komisji. W uzasadnieniu do ustawy brak jest jakichkolwiek odniesień do tych kwestii. Powyższa wątpliwość rodzi kolejne, związane ze stosowaniem przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, sądowej możliwości zaskarżenia działań Komisji (Urzędu Komisji) czy podstaw i zakresu odpowiedzialności.

Dodatkowo, powstają również wątpliwości natury prawnej, co do statusu członków Komisji, a w szczególności Prezesa NBP w kontekście niezależności banku centralnego. Prezes NBP ma być bowiem członkiem organu Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, podległego Prezesowi Rady Ministrów, a nie jak dotychczas, Komisji Nadzoru Finansowego, będącej organem administracji publicznej, posiadającym status organu nadzoru w rozumieniu w/w rozporządzeń unijnych.

2. Powołanie Przewodniczącego Komisji i jego zastępców [art. 21, 22, 24 projektu ustawy]

Z dniem 31 grudnia 2018 r. znosi się dotychczasową KNF. Dotychczasowy Przewodniczący KNF nadal może zajmować stanowisko po wejściu w życie projektowanych przepisów, jeżeli spełnia warunki brane pod uwagę przy powoływaniu go na to stanowisko. Przepisy projektu ustawy nie są jednak jednoznaczne, ponieważ z jednej strony likwidują dotychczasową Komisję, a z drugiej dotychczasowy Przewodniczący może kontynuować swoją funkcję. Słowo „może” w sposób niejednoznaczny wskazuje, czy dotychczasowa kadencja Przewodniczącego jest kontynuowana z ustawy, czy wymaga jeszcze odrębnej decyzji Premiera.

3. Obowiązki informacyjne Komisji Nadzoru Finansowego [art. 10 pkt 9, 10, 12, 14, 15 projektu ustawy]

Ustawa zobowiązuje Przewodniczącego Komisji i jego zastępców do udostępniania Prezesowi Rady Ministrów informacji uzyskanych w związku z ich uczestnictwem w pracach Komisji, w tym chronionych na podstawie odrębnych ustaw, na pisemny wniosek Premiera. Ustawa umożliwia również przekazywanie wskazanym w projektowanych przepisach organom, dokumentów i informacji, w tym chronionych na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań instytucji takich jak Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Krajowa Administracja Skarbowa, Policja oraz Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Projektowany przepis w tym zakresie nie jest zgodny z intencjami formułowanymi w uwagach NBP do *projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw* z dnia 12 czerwca 2018 r. W piśmie Prezesa NBP z dnia 16 lipca 2018 r. (znak: DP-II-LP-024-428/2018) skierowanym do Pana Piotra Nowaka, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów, NBP sugerował, aby do projektowanego art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym dodać zdanie wyłączające możliwość przekazywania danych uzyskanych z NBP objętych szczególną ochroną i reglamentacją na podstawie art. 23 ustawy o Narodowym Banku Polskim.

NBP podtrzymuje argumentację w tym zakresie przedstawioną w ww. piśmie i proponuje doprecyzowanie projektowanej zmiany ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym poprzez dodanie zdania drugiego do projektowanego art. 17 ust. 1 o następującej treści:

„Komisja, Przewodniczący Komisji oraz jego Zastępcy nie mają prawa przekazywania informacji otrzymanych od Narodowego Banku Polskiego, o których mowa w art. 23 ust. 2, 2a, 3 i 3a oraz zestawień statystycznych, opracowań i ocen, o których mowa w art. 23 ust. 6 ustawy o Narodowym Banku Polskim.”.

4. Obowiązki informacyjne Przewodniczącego KNF dotyczące nadzoru makroostrożnościowego oraz funkcjonowania KSF [art. 10 pkt 11, art. 14 projektu ustawy]

Zgodnie z projektem Przewodniczący Komisji, jest obowiązany do poinformowania Premiera o zidentyfikowaniu ryzyka systemowego w systemie finansowym lub jego otoczeniu. Projekt wprowadza także zmianę do art. 14 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym, zgodnie z którą informacje, w tym informacje prawnie chronione, niezbędne do prawidłowej realizacji zadań Komitetu Stabilności Finansowej mogą być udostępniane Premierowi, a dostęp do nich otrzymają także upoważnieni pracownicy Kancelarii Premiera.

Przepis (art. 10 pkt 11 projektu) ustanawiający obowiązek informacyjny Przewodniczącego KNF w zakresie zidentyfikowanego ryzyka systemowego jest nieprecyzyjny. Z przepisu nie wynika czy chodzi o identyfikację ryzyka systemowego przez UKNF/KNF, czy chodzi o informowanie o ryzyku systemowym zidentyfikowanym przez KSF (w zakresie zadań nadzoru makroostrożnościowego – tj. KSF-M). Może to rodzić konflikty kompetencyjne pomiędzy KNF i KSF działającym w zakresie nadzoru makroostrożnościowego, ponieważ zgodnie ustawą o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, za monitorowanie ryzyka systemowego odpowiada KSF-M.

5. Utworzenie prowadzonego przez KDPW Funduszu Edukacji Finansowej [art. 9 pkt 6 projektu ustawy]

Projekt ustawy przewiduje powołanie prowadzonego przez KDPW Funduszu Edukacji Finansowej (dalej FEF), który miałby się zajmować edukacją finansową społeczeństwa. Środki FEF miałyby pochodzić z określonych w projekcie ustawy kar pieniężnych nakładanych na podmioty rynku finansowego. Popierając zasadność powołania organu lub instytucji, która kompleksowo zajęłaby się edukacją finansową w Polsce, pragniemy zwrócić uwagę na następujące kwestie:

- a) Odnosząc się do projektowanych art. 146a i 146b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, sugerujemy przanalizować, czy usytuowanie FEF w KDPW nie budzi wątpliwości w kontekście wymogów określonych w regulacji CSDR¹, których spełnianie jest obecnie oceniane przez KNF w procesie autoryzacji centralnego depozytu. Wprowadzicie zdefiniowany w tym rozporządzeniu katalog czynności, które może wykonywać centralny depozyt, nie jest ściśle zamknięty, niemniej taki podmiot infrastruktury potransakcyjnej nie może podejmować dowolnego rodzaju działalności. Naszym zdaniem proponowany zakres zadań przypisywanych KDPW należałoby uznać za niebankowe usługi pomocnicze świadczone przez centralny depozyt, przy czym zgodnie z regulacją CSDR takie usługi nie mogą wiązać się z ryzykiem kredytowym i płynności oraz powinny „przyczyniać się do większego bezpieczeństwa oraz większej wydajności i przejrzystości rynku papierów wartościowych” (motyw 31, Załącznik I). Pragniemy zauważyć, że zgodnie z projektowanymi przepisami zadania z zakresu edukacji mają obejmować cały rynek finansowy i szeroko pojętą wiedzę finansową społeczeństwa, a więc wykaczałyby daleko poza wskazany w regulacji CSDR rynek papierów wartościowych. Trudno uzasadnić, że

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych.

większa świadomość społeczeństwa w odniesieniu do zaciągania kredytów mieszkaniowych lub inwestycji na tzw. rynku Forex przekładałaby się bezpośrednio na większe bezpieczeństwo i przejrzystość krajowego rynku papierów wartościowych. Niezależnie od tego, można przypuszczać, że nawet tak szeroko określony zakres tematyczny działalności edukacyjnej nie zwiększałby profilu ryzyka KDPW.

- b) Wydaje się, że zakres tematyczny zadań w zakresie edukacji finansowej przypisany FEF jest bardzo szeroki i dotyczy działania całego systemu finansowego. Zgodnie z projektowanym art. 146b ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi obsługę i realizację wspomnianych zadań ma zapewniać KDPW, a Rada Edukacji Finansowej jedynie wyznaczać kierunki i sposób realizacji tych zadań. Przy tak obszernie zdefiniowanym w projekcie ustawy zakresie tematycznym działań edukacyjnych realizacja przypisanych KDPW zadań wymagałaby zapewnienia odpowiednich zasobów kadrowych, tj. wzrostu zatrudnienia i w związku z tym kosztów osobowych tej spółki. Jednocześnie istnieje ryzyko, że w pewnych okolicznościach koszty te mogłyby nie być w pełni zrekompensowane przez przewidziane dla KDPW wynagrodzenie prowizyjne z tytułu zadań związanych z funkcjonowaniem FEF (tj. rocznie 3% przychodów z tytułu kar i grzywien przekazywanych na ten fundusz). Ponadto, należy zwrócić uwagę na fakt, że NBP oraz inne instytucje sieci bezpieczeństwa finansowego prowadzą już działalność na rzecz edukacji finansowej. Dlatego też pod rozwagę należy poddać, aby przyszłą działalność FEF ograniczyć do rynku kapitałowego albo do rynku papierów wartościowych, o którym mowa w regulacji CSDR.
- c) Ponadto nie jest jasne, dlaczego FEF działający w ramach KDPW z niezależnym bilansem, rachunkiem zysków i strat, miałby w pewnym stopniu podlegać nadzorowi Ministra Finansów (zatwierdzanie regulaminu funkcjonowania FEF), w sytuacji gdy KDPW podlega już nadzorowi KNF (organ ten m.in. zatwierdza zmiany w regulaminach KDPW). Naszym zdaniem niektóre z proponowanych przepisów kreują niejasny podział kompetencji i odpowiedzialności Zarządu, Rady Nadzorczej, Rady Edukacji Finansowej oraz regulatora, co może negatywnie wpływać na działalność spółki. Przykładowo, zgodnie z projektowanym art. 146e ustawy o obrocie instrumentami finansowymi Rada Nadzorcza KDPW na wniosek Zarządu uchwalalaby regulamin funkcjonowania FEF (określający m.in. sposób gospodarowania jego aktywami), zaś nadzór nad gospodarowaniem środkami tego

funduszu sprawowałaby Rada Edukacji Finansowej (proponowany art. 146d ust. 1 pkt 3 tej ustawy).

- d) Dodatkowo, projektowany art. 146d ust. 2 pkt 6 odnosi się do udziału przedstawiciela Prezesa NBP w Radzie Edukacji Finansowej. Przepis ten budzi wątpliwości interpretacyjne, w szczególności w kontekście statusu Narodowego Banku Polskiego i jego niezależności. Proponujemy zatem następujące brzmienie tego przepisu:

„6) wskazanego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego”.

6. Obowiązek dematerializacji i rejestracji papierów wartościowych w centralnym depozycie [art. 5, art. 6 pkt 3 i 4, art. 9 pkt 1 i 2, art. 13 pkt 3 projektu ustawy]

Zaproponowane zmiany wprowadzające obowiązek dematerializacji i rejestracji papierów wartościowych w centralnym depozycie są zasadne oraz zbieżne z sugestiami ekspertów NBP i propozycjami KDPW, wyrażanymi m.in. na forum Zespołu Roboczego do spraw przeglądu regulacji rynku obligacji korporacyjnych. Wprowadzenie tych zmian przyczyniłoby się do istotnego zwiększenia transparentności krajowego rynku nieskarbowych papierów wartościowych, gdyż pozwoliłoby na stworzenie centralnego repozytorium informacji na temat wartości papierów dłużnych wyemitowanych przez poszczególne podmioty oraz terminowości obsługi zadłużenia z tytułu obligacji. Możliwe negatywne konsekwencje dla inwestorów wynikające z ograniczonej transparentności tego rynku wyraźnie unaocznili przypadek GetBack. Ponadto proponowane zmiany istotnie podniosą jakość informacji statystycznych wykorzystywanych w różnego rodzaju analizach rynków kapitałowych, przyczyniając się do bezpieczniejszego funkcjonowania rynku kapitałowego.

7. Obowiązek korzystania przez emitentów papierów wartościowych z usług agentów emisji [art. 9 pkt 3 projektu ustawy]

Pozytywnie oceniamy obowiązek zawarcia przez emitenta umowy o wykonywanie funkcji agenta emisji papierów wartościowych z firmą inwestycyjną albo bankiem powierniczym w przypadku obligacji oraz listów zastawnych, które nie są emitowane w drodze oferty publicznej i w odniesieniu do których emitent nie zamierza ubiegać się o ich dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie do ASO, a także certyfikatów inwestycyjnych emitowanych przez fundusz inwestycyjny zamknięty, który nie jest publicznym funduszem inwestycyjnym zamkniętym.

Wprowadzenie tych zmian rozszerzyłoby na wszystkie przeprowadzane w Polsce emisje papierów wartościowych zastosowanie wymogów regulacji MiFID II/MiFIR, mających na celu ochronę nieprofesjonalnych inwestorów na rynku kapitałowym, oraz zwiększyłoby bezpieczeństwo obrotu dłużnymi papierami wartościowymi, które nie są emitowane w trybie oferty publicznej i nie są kierowane na rynek regulowany albo do alternatywnego systemu obrotu. Wprowadzenie obowiązku pośrednictwa agenta emisji powinno także ograniczyć w Polsce wykorzystywanie emisji obligacji jako optymalizujących opodatkowanie strategii finansowania w grupach kapitałowych (tj. jako substytutu udzielania pożyczek dla podmiotów powiązanych kapitałowo bez konieczności odprowadzania podatku od czynności cywilno-prawnych).

W odniesieniu do proponowanych przepisów dotyczących tego rozwiązania sugerujemy poprawkę legislacyjną, polegającą na wykreśleniu w ust. 1 projektowanego art. 7a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi fragmentu: „*przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych*”, przy jednoczesnym uzupełnieniu ust. 2 tego art. o zapis: „*oraz przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych*”. Wydaje się bowiem, że taka zmiana zwiększałaby przejrzystość ust. 1 tego artykułu.

8. Przepisy przejściowe [art. 27 projektu ustawy]

W celu osiągnięcia stanu pewności prawnej co do utrzymania ważności umów i porozumień zawartych w przeszłości przez Komisję Nadzoru Finansowego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, proponujemy wprowadzenie przepisu jednoznacznie zapewniającego utrzymanie w mocy dotychczas obowiązujących umów lub porozumień których stroną jest odpowiednio KNF, UKNF, bądź Przewodniczący KNF.

W kontekście zadań realizowanych we współpracy z NBP, zwracamy uwagę na fakt, iż umowa w sprawie określenia zasad współpracy i wymiany informacji, została zawarta zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 17 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, tj. pomiędzy Prezesem NBP a Przewodniczącym KNF, nie zaś KNF. W związku z powyższym sugerujemy objęcie przepisem przejściowym (art. 27 ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru oraz ochrony inwestorów) przypadku, w którym umowa w zakresie współpracy międzyinstytucjonalnej została zawarta przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.

Dodatkowo zwracamy uwagę na niespójność pomiędzy projektowanym brzmieniem art. 17 ust. 3 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, który wskazuje, że stroną porozumień i umów w zakresie zasad współpracy i przekazywania dokumentów i informacji będzie Komisja, podczas gdy projektowany przepis przejściowy wskazuje, że stroną zawartych już umów i porozumień będzie w każdym przypadku Urząd Komisji Nadzoru Finansowego reprezentowany przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego. W naszej opinii należy doprowadzić do sytuacji, w której ten sam podmiot będzie stroną umów zawartych dotychczas, jak i w przyszłości.

9. Konsultacje projektu ustawy z EBC (projekt uzasadnienia)

Z uzasadnienia do projektu wynika, iż „Projektowana ustawa nie wymaga przedstawiania jej organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).”

NBP nie podziela tego stanowiska. Zgodnie z art. 2 ww. decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (dalej Decyzja) władze państw członkowskich zasięgają opinii EBC w sprawie każdego projektu przepisu prawnego w dziedzinach podlegających jego kompetencji, zgodnie z Traktatem, szczególnie odnośnie do:

- *spraw walutowych,*
- *środków płatności,*
- *krajowych banków centralnych,*
- *gromadzenia, tworzenia i upowszechniania systemów walutowych, finansowych, bankowych, płatności oraz statystyk bilansów płatniczych, (nieprecyzyjne tłumaczenie - ang. monetary, financial, banking, payment systems and balance of payments statistics),*
- *systemów płatności i rozliczeń,*
- *zasad mających zastosowanie do instytucji finansowych, w zakresie, w jakim wywierają istotny wpływ na stabilność instytucji finansowych i rynków.*

Zasady dotyczące wypełniania obowiązku konsultacji interpretowane są przez EBC w Przewodniku dotyczącym zasięgania przez władze krajowe opinii Europejskiego Banku Centralnego w sprawie projektowanych przepisów prawnych, EBC 2015 (dalej: Przewodnik).

Zgodnie z Przewodnikiem EBC wydaje opinie w sprawie projektów przepisów prawnych dotyczących Krajowych Banków Centralnych (art. 2 ust. 1 tiret 3 Decyzji). Odnoszą się one do przepisów prawnych regulujących status KBC albo członków ich organów decyzyjnych, a w szczególności do różnych aspektów niezależności banków centralnych, zagadnień z zakresu zadań i polityki pieniężnej KBC, z uwzględnieniem zawartego w art. 123 Traktatu zakazu finansowania przez bank centralny deficytu budżetowego, rezerw walutowych KBC, wymogów co do rezerw obowiązkowych KBC państw członkowskich spoza strefy euro, zmian instytucjonalnych w KBC, rachunkowości, sprawozdawczości i audytu, udziału w międzynarodowych instytucjach monetarnych, uprzywilejowanego dostępu, nadzoru ostrożnościowego, tajemnicy służbowej i innych aspektów działalności KBC podlegających postanowieniom statutów KBC i innych ustaw. Przedmiotem opinii EBC odnoszących się do zadań KBC niezwiązanych z ESBC, jest również ocena formalna pod kątem zgodności z celami i zadaniami ESBC.

EBC, na podstawie art. 2 ust. 1 tiret 6 Decyzji wydaje opinie odnoszące się do zasad mających zastosowanie do instytucji finansowych, w zakresie, w jakim wywierają istotny wpływ na stabilność instytucji i rynków finansowych. Motyw 3 Decyzji wyjaśnia, iż kategoria ta pozostaje *„bez uszczerbku dla obecnego podziału kompetencji w sprawie polityk odnoszących się do nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi oraz nad stabilnością systemu finansowego”*. Art. 2 ust. 1 tiret 6 Decyzji powinien być także rozpatrywany w powiązaniu z art. 25 ust. 1 Statutu, który stanowi, że EBC *„jest uprawniony”* do udzielania konsultacji właściwym organom państw członkowskich w sprawie *„stosowania prawodawstwa Unii odnoszącego się do nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i do stabilności systemu finansowego”*. Na mocy tego przepisu państwa członkowskie *„zasięgają”* opinii EBC w przypadku, gdy proponowane przepisy prawne *„wywierają istotny wpływ”* na stabilność finansową – chyba że, jak przewidziano w art. 1 ust. 2, przepisy takie mają na celu wyłącznie implementację dyrektyw Unii (w przedmiotowym przypadku tak sytuacja nie zachodzi).

Zgodnie z projektem NBP (w związku z uczestnictwem w KNF i KSF) ma przekazywać dane w większym niż dotychczas zakresie, rozszerza się również krąg podmiotów, którym te informacje mają być przekazywane. Nie jest wykluczone, że informacje mogą dotyczyć danych ustawowo chronionych, danych statystycznych, także z zakresu zadań ESBC. Projektowane przepisy dotyczą banku centralnego (zwiększenie obowiązków informacyjnych) oraz przekazywania danych (poufność, statystyka). Spełniona jest tym samym przesłanka obligująca do konsultacji z EBC określona w art. 2 ust. 1 tiret 3 Decyzji.

Projektowane przepisy dotyczą również instytucji finansowych i rynków np. skład i obowiązki KNF; utworzenie Funduszu Edukacji Finansowej; obowiązki KDPW; regulacje dotyczące obligacji korporacyjnych, ich dematerializacja, obowiązki emitenta. Spełniona jest tym samym przesłanka obligująca do konsultacji z EBC określona w art. 2 ust. 1 tiret 6 Decyzji.

Biorąc pod uwagę powyższe w ocenie NBP *projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru oraz ochrony inwestorów na rynku finansowym* podlega obowiązkowi konsultacji z EBC na podstawie art. 2 ust. 1 tiret 3 i 6 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych.

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and strokes, positioned in the lower right quadrant of the page.

Warszawa, 20 września 2018 r.

PIU 1112/2018

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ....

Data wpływu 21.09.2018r.

Szanowny Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w nawiązaniu do przekazanego pismem z dnia 10 września 2018 r. o sygnaturze GMS-WP-173-237/18 rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru oraz ochrony inwestorów na rynku finansowym Polska Izba Ubezpieczeń uprzejmie przedstawia następującą opinię.

Projekt dotyczy przede wszystkim zmian w funkcjonowaniu Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, który po wejściu w życie projektowanych przepisów ma stać się państwową osobą prawną. Zmianie ma również ulec skład Komisji Nadzoru Finansowego poprzez zwiększenie liczby członków. Polska Izba Ubezpieczeń, jako organizacja ubezpieczeniowego samorządu gospodarczego, co do zasady nie zgłasza uwag to projektowanych rozwiązań. Mamy jednak jedną wątpliwość, którą chcielibyśmy przybliżyć.

Zgodnie z art. 9 pkt 6 Projektu w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi dodaje się dział VA zatytułowany Fundusz Edukacji Finansowej. Głównym zadaniem Funduszu będzie zwiększenie świadomości finansowej Polaków, w szczególności poprzez opracowywanie strategii edukacji finansowej, organizowanie oraz wspieranie projektów edukacyjnych, organizowanie kampanii informacyjnych, czy współpracę z Ministerstwem Edukacji Narodowej w zakresie podejścia do edukacji finansowej. Utworzenie Funduszu i jego projektowane zadania Polska Izba Ubezpieczeń postrzega jako przyczyniające się do stabilności i bezpieczeństwa rynku finansowego, pogłębionej dyskusji może jednak wymagać sposób finansowania Funduszu. Na podstawie projektowanych przepisów źródłem zasilania Funduszu będą przede wszystkim środki finansowe pochodzące z kar administracyjnych nałożonych przez Komisję Nadzoru Finansowego, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznika Finansowego oraz Komisję Nadzoru Audytowego. Jedynie niewielkie znaczenie będą miały w praktyce inne źródła finansowania Funduszu, takie jak nawiązki i świadczenia pieniężne orzeczone przez sąd, czy środki finansowe, które były przedmiotem przepadku orzeczonego przez sąd. Propozycja finansowania zadań z zakresu edukacji finansowej z kar podmiotów nadzorowanych oznacza, że o ile w Funduszu będzie brakować środków na planowane projekty edukacyjne, zaistnieje pokusa zintensyfikowania nakładania większej ilości i surowszych kar pieniężnych. Co jednak ważniejsze, w początkowym okresie działalności Funduszu na finansowanie działalności edukacyjnej może brakować środków, ponieważ

projektowany ust. 2 art. 196c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi przewiduje, że środki z kar mogą być wydatkowane po uprawomocnieniu się decyzji lub wyroku sądu w tych sprawach. W tym kontekście należy zauważyć, że powszechną praktyką na polskim rynku finansowym jest składanie odwołań i wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy od wydanych decyzji administracyjnych, a później kierowanie spraw do sądu administracyjnego. Uwzględniając Wojewódzki Sąd Administracyjny i skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego od wydania decyzji o karze do prawomocnego wyroku w sprawie zwykle upływa kilka lat. W konsekwencji w pierwszych latach funkcjonowania Funduszu Edukacji Finansowej przy utrzymaniu obecnego systemu finansowania w Funduszu może brakować środków na realizację planowanych projektów edukacyjnych. Jedynie na marginesie należy wspomnieć, że proponowane brzmienie ust. 2 art. 196c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi błędnie stanowi o uprawomocnieniu się decyzji, podczas gdy zgodnie z procedurą administracyjną decyzje stają się ostateczne, a nie prawomocne.

Polska Izba Ubezpieczeń proponuje rozważyć zmianę sposobu finansowania Funduszu Edukacji Finansowej. Uzasadniony byłby stały budżet, a wpływy z kar miałyby charakter uzupełniający. W ten sposób funkcjonowanie Funduszu, szczególnie w pierwszych latach jego istnienia, przebiegałoby bez zakłóceń. Pod rozwagę poddajemy również wniosek o zwiększenie transparentności przeznaczania środków finansowych z kar na rzecz edukacji, co możliwe byłoby w szczególności poprzez zapewnienie udziału w Radzie Edukacji Finansowej przedstawicieli samorządów podmiotów nadzorowanych, w tym w szczególności Polskiej Izby Ubezpieczeń i Związku Banków Polskich jako reprezentantów zakładów ubezpieczeń i banków.

Dziękując za przesłanie do zaopiniowania omawianego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru oraz ochrony inwestorów na rynku finansowym Polska Izba Ubezpieczeń deklaruje gotowość do dalszej współpracy w przyszłości.

Z wyrazami szacunku,

Prezes Zarządu
Polskiej Izby Ubezpieczeń

J. Grzegorz Fijałkowski
J. Grzegorz Fijałkowski

SĄD NAJWYŻSZY
Rzeczypospolitej Polskiej

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 19 września 2018 r.

BSA III-021-328/18

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ....

Data wpływu ...20.09.2018...

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 10 września 2018 r., GMS-WP-173-237/18, uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy działając na podstawie art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2018 r. poz. 5 ze zm.) nie zgłasza uwag do rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem nadzoru oraz ochrony inwestorów na rynku finansowym.

Z wyrazami szacunku

SSN Dariusz Zawistowski
Prezes Sądu Najwyższego
kierujący Izłą Cywilną